

Puebla - zaklad Inkov!

Historično politični roman.

spisal Sir John Retcliffe;

za Clev. Ameriko prevedil L. J. P.

"Da, sir, bojim se," reče prvi morskari. "Jaz sem mož, in tresem se kot šolski deček, moja roka bo brez moči proti njemu, ker on ni sam — ni sam. Krvava megla se razprostira pred mojimi očmi, in skozi to melo vidim snežno bel obraz, ki se mi prikazuje ponoči na suhem in na morju. Jaz vem — ta obraz bo pri njem — in naj desetstič hudicev raztrga vašo dušo, ošabni grof, in gorje vam, ker ste kapitana Havtorna videli v njegovi slabosti. Toda — bojim se, jaz se nečem bojevati z njim! Usmilite se me, grof, varujte me, sicer znorim."

In divji, razbojniški človek pade potr na svoja kolena in se prime kakor otrok grofovih nog.

"Vstanite, Rudeči Volk," zapove grof, "bodite mož."

Pirat se dvigne. "Pri satanu, ki bo vzel mojo dušo, če jo sploh imam," reče, "povem vam, grofiček, da ni dobro, ker se igrate z mojo slabostjo. Za zlodja, tudi smrti se ne bojim in nobenega živega človeka na svetu, razven njega, ker — on ni sam — kadar vidim njegov obraz, vidim stotine belih ljudi, ki mi grozijo z izguženimi očmi in belimi zobmi. Kadar vidim njega, mi zgine vsa moja moška moč, in vem, da me ubije, če ga jaz ne ubijem, in da mu ne morem pobegniti."

"Toda ta boj vam nudi priliko, da se za vedno znebite svojega sovražnika," odvrne grof.

"Ne — ne! Moja roka ne zmore ničesar proti njemu."

"rekletstvo vam, ker ste me pravili v ta boj. Da ni tega boja, tedaj bi ležal prokleti lord utri mrtev. Potem bi se smel al vsem prikaznim."

"Zavratnega umora ne trpim," reče grof strogo. "Gorje vam, če slišim kaj takega! Vas in vaše tovariše bi ukazal privezati na konjske repe in vas vleči po celi puščavi, dokler ne bi izdahnili svoje življenje. Toda dovolj tem. Vi trdite, da samo v navzočnosti angleškega lorda nimate nobene moči."

"Pri peklju, tako je!"

"Toda kaj pa vaša roka?"

"Kar dela levica ni treba vedeti desnici," odvrne ropar predrzno. Z nožem ali s sekuro se tako dobro borim z levo ali desno roko kot bi se učil iz mladih dnij. Kaj me briga bolečina! Da nimate vi moč pravega velikana, tedaj bi vam zdrobil še zdavnej vašo glavo in vac smel v prah."

Grof se zasmije. "Veseli me, da so vaši živci v redu, ker vas hočem na vsak način najprvo preskusiti."

"Samo ne — — —"

"Ne! Želim, da bi vam prihranil nesrečni dvoboj in vas nekje drugje porabil."

"Potem mi povejte, naj naskočim hudice v peklju, in proklet naj bodem, če tega ne storim."

"Ali ste videli meksikansko vojno ladijo?"

"Da, prokleta malo časa sem imel zato, vendar ta poljski lopov, ki me je pripeljal sem, mi je pripovedoval o tem."

"In kaj vi mislite o ladiji, kot bivši kapitan?"

"Zlodja, kaj mislim. Jaz mislim, da je precej krasna ladija, izdelana najbrž kje v Zedinjenih državah ali Angliji, ker lumpje v Meksiki ne znajo sami graditi bojnih ladij."

"Jaz mislim, kaj mislite o orožju na ladiji?"

"No, to lahko vsak slepec vidi. Stvar ima 16 topov. Če bi bila v dobrih rokah, se že da kaj narediti z njo, toda meksikanski čebularji znajo komaj voditi navadno barko, ne pa vojno ladijo."

"Koliko je moštva?"

"Vedno je preveč barab na krovu! Mislim, da jih bo s častniki vred kakih sedemdeset mož."

"Dobro! Sedaj pa, kapitan, pride moje vprašanje. Ali se drznete napasti in vzeti to ladijo, če vas rešim dvoboja z lordom in malajskim kruljavcem?"

"Pirat nekaj trenutkov nevrjetno gleda grofa. Potem pa veselo zaploska z rokami. "No, pri satanu v peklju!" zakriči smeje. "Vas ne bo manjkalo, če vzamete celo Meksiko v svoj žep. Da naj vzamem vojno ladijo, ki ima šestnajst topov! Poleg tega pa še trdnjava s topovi! Toda naj bom proklet, in zlodij naj vzame vsakogar, če me ne veseli vaš predlog. Prav nič slabega ne bi bilo, če bi vam kapitan Havtorn pomagal zaviti nos tem rumenim Meksikancem. Nisem še pozabil, da bi me oni lopovski adut, ki se imenuje guvernera Guajmasa, kmalu izročil Angležim, če bi se vi za mene ne potegnili. Toda kako vendar mislite, sir, da bi se dala ta stvar narediti? Jaz sam vendar ne morem požreti sedemdeset Meksikancev z šestnajstimi topovi vred."

"Jaz vam dovolim trideset mož, katere lahko sami izberete izmed mojih ljudi."

"No, to bi bilo že nekaj: dovolj je med njimi adutov, ki bi hudice iz pekla pregnali. In tudi mnogo bivših mornarjev je med njimi. Glejmo! Aksel Oledenskrön je tukaj, ki se lahko sprime z desetimi možmi Oba

angleška mornarja in satan Rakunha — toda on je postal častnik."

"Pri ekspediciji bo vam pomagal."

"Well, poznam jih še kakih deset, ki so bili že na morju. Toda ta ladija ni za šalo tukaj, in mornarji na njej so pripravljeni."

"To je vaša stvar, gospod Rudeči Volk," reče grof mrzlo. "Vi morate vzeti Santa Trinidad v svojo oblast ali pa se bojevati z lordom Drisdale."

"Ne! Ne! Raje se postavim topovom vojne ladije nasproti. In če ladijo dobim — pri devetdesetih hudicah bo to presneto slabo delo — ali pošljete potem lorda k zlodju? Ali ga bom potem rešen za vedno?"

"Tega ne morem obljubiti, kapitan Havtorn. Kar rečem, je: Obljubim, da vam dajem za čas najinega kontrakta vse varstvo, katerega more vsak član moje ekspedicije zahtevati, jaz se pa danes borim na vašem mestu, dočim se vi polastite Santa Trinidad."

"Kaj, sir, vi se hočete res bojevati?"

"To je moja stvar, ne brigajte se za to! Povejte sedaj, če hočete prevzeti to nalogo?"

"Zlodja, gotovo! Kaj mi preostaja? Poznam vašo roko in vem, da bode pošteno prijeli lopova. In baš sedaj se spominjam, da mi lahko tudi Munjez, novi načelnik težakov pomaga. Bojna ladija bo najbrž prišla po vodo, in Munjez mora zadržati njene čolne, dokler se ne stemni, mi pa potem napademo moštvo teh čolnov."

"Kakor hočete! Sklenite tukaj, kaj naredite, ker hišo bode zapustili samo v mojem spremstvu. Poročnika Rakunha in Munjez naj vam pri tem pomagata. Povejte Munjezu, da bi rad z njim govoril."

Ne mine dolgo časa in Munjez stopi v grofovo sobo, katero je morsk razbojnik zapustil.

"No, senor poveljnik," vpraša grof, "kako je kaj z vami?"

"Izvrstno, senor general. Za druga težakov se da za vas na kose razmesariti, tako občudujejo vašo moč in krepkost."

"Po tem ne vprašujem. Kaj pa s trdnjavo?"

"Pri Bogu, poznam svoje ljudi! Večina adutov nima mnogo veselja, da bi se bojevala, in če hoče vaša ekscelenca trdnjavo napasti, tedaj imam za vas posebno presenečenje."

"Toda trdnjava je vse svoje topove obrnila proti mestni strani."

"Kaj škoduje to! Vaša ekscelenca lahko naskoči trdnjavska vrata. Potem bodele videli, da niste zastoj najpanjetnejšega človeka izbrali za glavarja trdnjave."

Grof se zasmije radi te bahavosti. "Dobro, senor, prijel vas bom za to besedo. Ali mi morete nocoj prinesiti trideset ali štirideset oblek od vojakov, ki so v trdnjavi?"

Načelnik se za trenutek zamislil. "No," reče potem, "mora biti — Emanuela naj mi svetuje. Toda zakaj potrebuje vaša ekscelenca toliko vojaških oblek?"

"To, senor Munjez, je pa moja stvar. Sedaj je ura šest. Ob osmih so povabljeni gostje mojega očeta, seveda tudi vi. Ob desetih pride lord, da začnemo z bojem. Pol ure prej pa morajo biti pripravljene vojaške obleke kje v bližini pristanišča, toda dobro skrbite. Objednem pa morate skrbeti, da bodejo v bližini štiri močne barke, na katere se lahko zanesemo. Ob osmih pričakujem vašega poročila, da je vse pripravljeno. Če potrebujete denar, tedaj povejte meni."

Načelnik se fsičje posmeje. "Prokleta stvar je, kar misli vaša ekscelenca," reče, "toda če se posreči, tedaj imate celo Sonoro v žepu."

"Se nekaj danes Munjez kraj, kjer se bo danes zvečer vršil boj, smo so že prej ogledala."

"Da, ekscelenca."

"Zadnja stena te sobe ima skrivna vrata, ki vodijo v bližnje skladišče."

"Gotovo, senor general. Na vaše povelje sem zaplankal ta vrata z dvema deskama."

"Dobro. Toda stena je iz lesa?"

"Da."

"In v levem kotu je deska, ki je precej plesnjiva?"

"Vaša ekscelenca mora imeti precej bistro oči, da je to opazila."

"Zapazil sem. Sedaj pa poslušajte, senor načelnik. Vi naredite s to desko tako, da se bo dala brez šuma odstraniti in sicer tako široko, da lahko človek skozi gre."

Meksikaneč si zadovoljno riblje roke. "Že razumem; vaša ekscelenca hoče Angleža popitati za nos. Izvrstno! Naj le te zakoljejo to staro živino, morsklega razbojnika, za njim se ne bo nihče jokal."

Grof zmaje nepotrpežljivo in zaničljivo z rameni. "Prosim vas, senor Munjez, da odbrzite svoje opazke za sebe. Ko pride trenutek boja, se skrijete vi v skladišču, skrbite, da bo deska odstranjena in da imate pri sebi plašč. Na dvakratno trkanje odprite in sprejmete ono osebo, ki pride ven, v svoje varstvo ter jo peljete na oni prostor, kjer čakajo čolni."

"Tako se bo zgodilo, general."

"Se nekaj. Za to osebo, ki pride iz temne sobe, morate prinesiti orožje, pištole in sablje ali pa kol."

"Zgodilo se bo. Vaša ekscelenca dobi najboljšo orožje."

Grof zopet nestrpno zmaje z rameni. "Če vse to naredite, in če nam sreča ne bo nasprotna, vas lahko jutri pozdravim kot načelnika trdnjave v Guajmasu. Sedaj pa k vašim poslom. Pred vsem pa mōčite o tej stvari, ker oni, ki bo kaj klepetal dobi kroglo od mene, pa naj bo kdor hoče."

Grof odpusti načelnika težakov, in prepričan je bil, da mu je nastavlil dobre limance ter bo Munjez naredil vse, kar bo zahteval od njega.

Potem pa gre grof še k senoru Estevanu, nakar poišče Suzano, ne da bi jo najdel!

bivša igralka se je zaprla v svojo sobo in se izjavila, da se ne počuti dobro.

Tako je mineval čas, ko se je bližala ura in bi se morali začeti shajati gostje, ki so bili povabljeni na zaročno slavlje.

Kakor je don Estevan in grof želeli, so bili povabljeni vsi najboljši trgovci mesta Guajmas na to slavnost. Tudi se ni prezrla boljših meščanov. Da, premeteni don Estevan je povabil celo častnike iz garnizije in mornarske častnike. Tudi na vojno ladijo je že prodrla vest o nameravanem boju, in častniki so prekršili disciplino ter prišli k gostiji.

Vodje ekspedicije pa soje pri svojih oddelkih in možeh; ki so bili vsi do zob oboroženi. Tudi prebivalci Guajmasa so nemirno hodili semtertja. Vsakdo je vedel, da se bo zgodilo nekaj nezasišanega. Lemlajši svet in revnejši ljudje so bili veseli. Priprave za veselico so se pa vršile nemoteno naprej, in ko je ura udarila osem, zagrmila oba grofova topova. Na javnem trgu so prižgali številne ognje in mnogo lantern. Pri ognjih so pekli debele jarce, in ko začnejo služabniki don Estevana deliti med ljudstvo rujno vino, se ljudstva kmalu poloti stara lalikomiselnost, veselo zapojejo mandoline in kastanjete. Mali Kitajec je hitro zopet pripravil igralno mizo, razposajena veselost je vladala v vseh krogih, in dočim so ženske hvallile lepoto in bogastvo neveste, objednem pa žalovale, ker mogoče postane že danes udova, so si moški pripovedovali bajne stvari o morskem roparju in senorju generalu.

Tudi Bonifacij ni poskušal, da bi svojega gospodarja odvrnil od strahovitega boja: sam trudil se je, da je to dejstvo prikrival Suzani, ki je imela v njem sedaj svojega edinega prijatelja. Videli smo že, da se je Suzana zaprla v svojo sobo, da se ne udeleži zmage svoje nasprotnice.

Dalje prihodnjič.

FLEISCHMANN'S YEAST

Zavito v srebrne papirje je ČISTO.

Ne kupujte umazanih, posušenih, slabih drož.

RABITE

FLEISCHMANOVE v srebrnih zavitkih

VELIK CAKE. ČISTO IN SVEŽE.

Naredi dober kruh. Hranite otroke z njim.

Zdravo je.

DOBITE NAŠ PREMIJSKI KATALOG. VPRAŠAJTE SVOJEGA GROCERJA ZANJ.

THE FLEISCHMANN COMPANY,

2168 East Nineteenth St., Cleveland, Ohio

